

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ

YASAMA DÖNEMİ

26

YASAMA YILI

1

SIRA SAYISI: 11

Gelir Vergisi Kanunu ile Bazı Kanunlarda Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun Tasarısı (1/318) ile Plan ve Bütçe Komisyonu Raporu

Not: Bu Sıra Sayısına; elektronik ortamda

“http://www.tbmm.gov.tr/develop/owa/sirasayi_sd.sorgu_baslangic”
internet adresindeki sorgu sayfası üzerinden erişilebilmektedir.

İÇİNDEKİLER

Sayfa

• 1/318 Esas Numaralı Tasarının

- TBMM Başkanlığına Sunuş Yazısı 4
- Genel Gerekçesi 4
- Madde Gerekçeleri 5

• Plan ve Bütçe Komisyonu Raporu 7

• Muhalefet Şerhleri 14

• Tasarı Metni 21

• Plan ve Bütçe Komisyonunun Kabul Ettiği Metin 21

T.C.
Başbakanlık
Kanunlar ve Kararlar
Genel Müdürlüğü
Sayı: 31853594-101-1206-3943

8/12/2015

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞINA

Maliye Bakanlığı'na hazırlanan ve Başkanlığınıza arzı Bakanlar Kurulu'nca 4/12/2015 tarihinde kararlaştırılan "Gelir Vergisi Kanunu ile Bazı Kanunlarda Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun Tasarısı" ile gerekçesi ilişikte gönderilmiştir.

Gereğini arz ederim.

Ahmet Davutoğlu
Başbakan

HAVALE EDİLDİĞİ KOMİSYONLAR (1/318)	
ESAS	Plan ve Bütçe Komisyonu
TALİ	Adalet Komisyonu

GENEL GEREKÇE

Mevzuatımızda yer alan ve belirli bir süre uygulanmak üzere yürürlüğe konulan geçici maddelerin bir kısmının uygulama süresinin uzatılması ihtiyacı doğmuştur. Bu çerçevede hazırlanan Tasarı ile, uygulama süreleri 31/12/2015 tarihi itibarıyla sona erecek olan;

- 193 sayılı Gelir Vergisi Kanununun geçici 67 nci ve geçici 68 inci maddelerinde,
 - 3065 sayılı Katma Değer Vergisi Kanununun geçici 17 nci ve geçici 23 üncü maddelerinde,
 - 5275 sayılı Ceza ve Güvenlik Tedbirlerinin İnfazı Hakkında Kanunun geçici 4 üncü maddesinde,
 - 5520 sayılı Kurumlar Vergisi Kanununun geçici 2 nci maddesinde,
- yer alan düzenlemelerin uygulama sürelerinin 31/12/2020 tarihine kadar,
- 3065 sayılı Katma Değer Vergisi Kanununun geçici 31 inci maddesinde,
 - 4632 sayılı Bireysel Emeklilik Tasarruf ve Yatırım Sistemi Kanununun geçici 1 inci maddesinde,
- yer alan düzenlemelerin uygulama sürelerinin 31/12/2017 tarihine kadar, uzatılması amaçlanmaktadır.

MADDE GEREKÇELERİ

Madde 1- 193 sayılı Gelir Vergisi Kanununun;

- Menkul kıymet ve diğer sermaye piyasası araçları ile mevduat faizleri, repo gelirleri ve katılım bankalarından elde edilen kâr paylarının vergilendirilmesini düzenleyen geçici 67 nci maddesinin,

- Türkiye Jokey Kulübüncü organize edilen yarışmalarda görev alan jockeyler ile jockey yamağı ve antrenörlere ücret olarak yapılan ödemeler üzerinden yüzde yirmi oranında gelir vergisi tevkifatı yapılmasına ilişkin geçici 68 inci maddesinin,

uygulama sürelerinin 31/12/2020 tarihine kadar uzatılması amaçlanmaktadır.

Madde 2- 3065 sayılı Katma Değer Vergisi Kanununun;

- Dahilde işleme ve geçici kabul rejimi kapsamında ihraç edilecek malların üretiminde kullanılacak girdilerin tecil ve terkin uygulaması kapsamında yurtiçinden temin edilebilmesine imkân veren geçici 17 nci maddesinin,

- Millî Eğitim Bakanlığına bilgisayar ve donanımları ile bunlara ilişkin yazılımların bağışı ve bağışı yapacak olanların bunları temininde katma değer vergisi istisnası uygulanmasına yönelik geçici 23 üncü maddesinin,

uygulama sürelerinin 31/12/2020 tarihine kadar,

- 4632 sayılı Bireysel Emeklilik Tasarruf ve Yatırım Sistemi Kanununun geçici 1 inci maddesinin beşinci fıkrası uyarınca üyelerine veya çalışanlarına emekliliğe yönelik taahhütte bulunan dernek, vakıf, sandık, tüzel kişiliği haiz meslek kuruluşu veya sair ticaret şirketleri nezdinde 16/4/2012 tarihi itibarıyla mevcut bulunan emeklilik taahhüt planları kapsamındaki yurtiçi ya da yurtdışındaki birikimler ve taahhütlere ilişkin tutarların kısmen veya tamamen bireysel emeklilik sistemine aktarılması amacıyla taşınmaz ve iştirak hisselerinin (müzayede mahallinde satışı dâhil) devir ve tesliminde katma değer vergisi istisnası öngören geçici 31 inci maddesinin,

uygulama süresinin 31/12/2017 tarihine kadar,

uzatılması amaçlanmaktadır.

Madde 3- 4632 sayılı Bireysel Emeklilik Tasarruf ve Yatırım Sistemi Kanununun geçici 1 inci maddesinin beşinci fıkrası kapsamında; yetkili organlarınca karar alınması kaydıyla, üyelerine veya çalışanlarına emekliliğe yönelik taahhütte bulunan dernek, vakıf, sandık, tüzel kişiliği haiz meslek kuruluşu veya sair ticaret şirketleri nezdinde 16/4/2012 tarihi itibarıyla mevcut bulunan emeklilik taahhüt planları kapsamındaki yurtiçi ya da yurtdışındaki birikimler ve taahhütlere ilişkin tutarların kısmen veya tamamen bireysel emeklilik sistemine aktarılabilmesine izin veren düzenlemenin uygulama süresinin 31/12/2017 tarihine kadar uzatılması amaçlanmaktadır.

Madde 4- 5275 sayılı Ceza ve Güvenlik Tedbirlerinin İnfazı Hakkında Kanunun 105/A maddesine göre, hükümlülerin dış dünyaya uyumlarını sağlamak, aileleriyle bağlarını sürdürmelerini ve güçlendirmelerini temin etmek amacıyla, açık ceza infaz kurumunda cezasının son altı ayını kesintisiz olarak geçiren ve koşullu salıverilmesine bir yıl veya daha az süre kalan iyi hâlli hükümlülerin talebi hâlinde, cezalarının koşullu salıverilme tarihine kadar olan kısmının denetimli serbestlik tedbiri uygulanmak suretiyle infazına, infaz hâkimi tarafından karar verilebilmektedir.

24/1/2013 tarihli ve 6411 sayılı Ceza Muhakemesi Kanunu ile Ceza ve Güvenlik Tedbirlerinin İnfazı Hakkında Kanunda Değişiklik Yapılmasına Dair Kanunla, 5275 sayılı Kanuna eklenen geçici 4 üncü maddede, 105/A maddesinde aranan altı ay açık ceza infaz kurumunda kalma şartının, 31/12/2015 tarihine kadar uygulanmayacağı düzenlenmiştir.

Maddeyle, 5275 sayılı Kanunun geçici 4 üncü maddesinde değişiklik yapmak suretiyle altı ay açık ceza infaz kurumunda kalma şartının uygulanmama süresi 31/12/2020 tarihine kadar uzatılmaktadır.

Madde 5- 5520 sayılı Kurumlar Vergisi Kanununun geçici 2 nci maddesinde yer alan dernek veya vakıflarca elde edilen kesinti suretiyle vergilendirilmiş kira gelirleri ile menkul kıymet ve faiz gelirleri; Millî Eğitim Bakanlığına bağlı okullardaki atölye ve uygulama birimleri ile çıraklık ve halk eğitim merkezlerindeki uygulama birimlerine bağlı döner sermaye işletmelerinin gelirleri ve maddede sayılan bazı ajansların elde ettikleri gelirler nedeniyle iktisadi işletme oluşmuş sayılmayacağına yönelik düzenlemenin uygulama süresinin 31/12/2020 tarihine kadar uzatılması amaçlanmaktadır.

Madde 6- Yürürlük maddesidir.

Madde 7- Yürütme maddesidir.

Plan ve Bütçe Komisyonu Raporu

Türkiye Büyük Millet Meclisi

Plan ve Bütçe Komisyonu

18.12.2015

Esas No: 1/318

Karar No: 3

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞINA

1/318 esas numaralı “*Gelir Vergisi Kanunu ile Bazı Kanunlarda Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun Tasarısı*” Komisyonumuzun 15/12/2015 tarihinde yaptığı 3’üncü birleşiminde görüşülmüş ve kabul edilmiştir.

Raporumuz, Genel Kurulun onayına sunulmak üzere saygıyla arz olunur.

1. GİRİŞ

1/318 esas numaralı “*Gelir Vergisi Kanunu ile Bazı Kanunlarda Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun Tasarısı*” 8/12/2015 tarihinde Türkiye Büyük Millet Meclisi Başkanlığına sunulmuştur. Tasarı, Başkanlıkça 9/12/2015 tarihinde esas komisyon olarak Komisyonumuza, tali komisyon olarak da Adalet Komisyonuna havale edilmiştir.

Komisyonumuzun 15/12/2015 tarihinde yaptığı 3’üncü birleşiminde; Hükümeti temsilen Maliye Bakanı Naci AĞBAL, Maliye Bakanlığı, Adalet Bakanlığı, Gümrük ve Ticaret Bakanlığı, İçişleri Bakanlığı, Hazine Müsteşarlığı, Gelir İdaresi Başkanlığı, Sosyal Güvenlik Kurumu, Vakıflar Genel Müdürlüğü, Yükseköğretim Kurulu Başkanlığı, Türkiye Bankalar Birliği ve Türkiye Sigorta Reasürans ve Emeklilik Şirketleri Birliği temsilcilerinin katılımıyla 1/318 esas numaralı Kanun Tasarısının görüşmeleri gerçekleştirilmiştir.

2. KANUN TASARISINDA ÖNGÖRÜLEN DÜZENLEMELER

Tasarının gerekçesinde; mevzuatımızda yer alan ve belirli bir süre uygulanmak üzere yürürlüğe konulan geçici maddelerin bir kısmının 31/12/2015’te sona eren uygulama sürelerinin uzatılmasına ihtiyaç olduğu belirtilmektedir. Bu çerçevede hazırlanan Tasarı ile;

- 193 sayılı Gelir Vergisi Kanununun;

• Menkul kıymet ve diğer sermaye piyasası araçlarının elden çıkarılması ve elde tutulması sürecinde elde edilen gelirler ile mevduat faizleri, repo gelirleri ve katılım bankalarından elde edilen gelirlerin banka ve aracı kurumlarca kaynakta tevkifat suretiyle vergilendirilmesini düzenleyen geçici 67’nci maddesinin 31/12/2015 olan uygulama süresinin 31/12/2020 tarihine kadar uzatılması,

• Türkiye Jokey Kulübünce organize edilen yarışmalara katılan atların jokeyleri ile jokey yamaklarına ve antrenörlerine ücret olarak yapılan ödemeler üzerinden yüzde 20 oranında Gelir Vergisi kesintisi yapılmasına ilişkin geçici 68’inci maddesinde yer alan düzenlemenin 31/12/2015 olan uygulama süresinin 31/12/2020 tarihine kadar uzatılması,

3065 sayılı Katma Değer Vergisi Kanununun;

• Dahilde işleme ve geçici kabul rejimi kapsamında ihraç edilecek malların üretiminde kullanılacak girdilerin 31/12/2015 tarihine kadar tesliminde uygulanan tecil ve terkin işlemlerine ilişkin geçici 17’nci maddesinde yer alan düzenlemenin uygulama süresinin 31/12/2015 olan bitiş tarihinin 31/12/2020 tarihine kadar uzatılması,

• Bilgisayar ve donanımlarının Millî Eğitim Bakanlığına bedelsiz teslimleri ile bunlara ilişkin yazılım teslimi ve hizmetlerinin; bu mal ve hizmetlerin başışı yapacak olanlara teslim ve ifasında uygulanmakta olan Katma Değer Vergisi istisnasına ilişkin geçici 23'üncü maddesinin uygulama süresinin 31/12/2015 tarihinden 31/12/2020 tarihine kadar uzatılması,

• Üyelerine veya çalışanlarına emekliliğe yönelik taahhütte bulunan dernek, vakıf, sandık, tüzel kişiliği haiz meslek kuruluşu veya sair ticaret şirketleri nezdinde 16/4/2012 tarihi itibarıyla mevcut bulunan emeklilik taahhüt planları kapsamındaki yurt içi ya da yurt dışındaki birikimler ve taahhütlere ilişkin tutarların kısmen veya tamamen bireysel emeklilik sistemine aktarılması amacıyla taşınmaz ve iştirak hisselerinin devir ve teslimine ilişkin 31/12/2015 tarihine kadar uygulanan katma değer vergisi istisnasına ilişkin geçici 31'inci maddesi hükmünün 31/12/2017 tarihine kadar uzatılması,

- 4632 Sayılı Bireysel Emeklilik, Tasarruf ve Yatırım Sistemi Kanununun, üyelerine veya çalışanlarına emekliliğe yönelik taahhütte bulunan dernek, vakıf, sandık, tüzel kişiliği haiz meslek kuruluşu veya sair ticaret şirketleri nezdinde 16/4/2012 tarihi itibarıyla mevcut bulunan emeklilik taahhüt planları kapsamındaki yurt içi ya da yurt dışındaki birikimler ve taahhütlere ilişkin tutarların kısmen veya tamamen bireysel emeklilik sistemine aktarılabilmesine ilişkin geçici 1'inci maddesindeki hükmün süresinin 31/12/2017 tarihine kadar uzatılması,

- 5275 Sayılı Ceza ve Güvenlik Tedbirlerinin İnfazı Hakkında Kanunun geçici 4'üncü maddesinde yer alan; aynı Kanunun 105/A maddesinin birinci fıkrasının (a) bendinde ve ikinci fıkrasında belirtilen altı aylık süre şartı ile birinci fıkrasının (b) bendinde belirtilen cezanın belirli bir süre infaz edilmesine ilişkin şartın 31/12/2015 tarihine kadar uygulanmayacağına yönelik hükmün uygulama süresinin 31/12/2020 tarihine kadar uzatılması,

- 5520 sayılı Kurumlar Vergisi Kanununun geçici 2'nci maddesinde yer alan dernek veya vakıflarca elde edilen kesinti suretiyle vergilendirilmiş kira gelirleri ile menkul kıymet ve faiz gelirleri, Millî Eğitim Bakanlığına bağlı okullardaki atölye ve uygulama birimleri ile çıraklık ve halk eğitim merkezlerindeki uygulama birimlerine bağlı döner sermaye işletmelerinin gelirleri, İstanbul 2010 Avrupa Kültür Başkenti Ajansının, Eskişehir 2013 Türk Dünyası Kültür Başkenti Ajansının ve tasfiye edildiği tarihe kadar EXPO 2016 Antalya Ajansının görevleriyle ilgili faaliyetlerinden elde ettikleri gelirler nedeniyle iktisadi işletme oluşmuş sayılmayacağına yönelik düzenlemenin uygulama süresinin 31/12/2015 tarihinden 31/12/2020 tarihine kadar uzatılması,

öngörülmektedir.

3. KOMİSYONUMUZDA TASARININ GENELİ ÜZERİNDE YAPILAN GÖRÜŞMELER

Kanun Tasarısının geneli üzerinde yapılan görüşmelerde Komisyon üyesi Milletvekilleri tarafından;

- Tasarının dördüncü maddesi ile 5275 Sayılı Ceza ve Güvenlik Tedbirlerinin İnfazı Hakkında Kanun'da değişiklik yapılmasının öngörüldüğü, ancak söz konusu Kanunun Plan ve Bütçe Komisyonunun görev alanı ile ilgili olmadığı ve bu konunun Plan ve Bütçe Komisyonunda görüşülmesinin İçtüzüğe uygun olmadığı, dolayısıyla söz konusu maddenin Tasarı metninden çıkarılarak Adalet Komisyonunca esas komisyon olarak görüşülmesinin yasama tekniği açısından daha doğru olacağı,

- Tasarının ilgili kurumlardan görüş alınmadan hazırlandığı, ayrıca 5018 sayılı Kamu Mali Yönetimi ve Kontrol Kanunu ve Mevzuat Hazırlama Usul ve Esasları Hakkında Yönetmelikte yapılması öngörülen düzenleyici etki analizinin yapılmadığı, bu hususların Tasarının Komisyonca müzakeresini zorlaştırdığı,

- Yapılmak istenen vergi istisnası düzenlemelerinin gerekçelerinin iyi açıklanamadığı, diğer yandan yapılan düzenlemelerle vazgeçilen vergi gelirlerinin bir projeksiyonu yapılmadan böyle bir düzenlemenin kanunlaşmasının uygulama sonuçlarının takibini zorlaştıracacağı,

- 2006 yılında yürürlüğe girmiş ve 2015 sonunda uygulama süresi bitecek olan geçici 67'nci maddenin yeniden süre uzatılmak suretiyle mevzuatta geçici hüküm olarak bırakılmasının usul olarak yanlış olduğu, Hükümetin reform gündemine söz konusu vergi istisnalarına ilişkin hükümlerin de dâhil edilmesi halinde bu konuda önemli iyileştirmelerin sağlanabileceği, aksi halde önemli bir reform fırsatının boşa harcanacağı,

- Sermaye piyasası araçlarına ilişkin vergi istisnaları getirerek yabancı sermayeyi çekme beklentisinin yanlış olduğu, ekonomide asıl olanın kurallar olduğu, diğer yöntemlerin geçici bir süre amaca hizmet etse de sürdürülebilir olmadığı, kurallı ekonominin öngörülebilirliği ve güveni artırdığı, yatırımcıların da öncelikle öngörülebilirlik ve istikrar aradığı, diğer yandan söz konusu geçici düzenlemenin yürürlükte olduğu dönemde gerekli reformların yapılmaması nedeniyle düzenleme ile vazgeçilen vergi gelirlerinin amaçlanan faydayı sağlayamadığı,

- Bütçeden yıllık yaklaşık 50 milyar TL'lik faiz ödemesi yapılırken ödenen faizlerin vergilendirilmemesinin yanlış olduğu, sermaye piyasası araçlarının vergilendirilmemesi ile devletin yıllık yaklaşık olarak 25 milyar TL'lik bir vergi gelirinden vazgeçtiği, alınmasından vazgeçilen bu tutarların karşılığında bir reform planının olması gerekirken olmadığı, diğer yandan ekonominin gelecekte yüksek getirilere sahip olacak yüksek teknoloji yatırımlar yerine inşaat sektörü gibi gelecekte getirisi olmayacak yatırımlara yöneldiği, bu durumun da gelecek adına kaygı verici olduğu,

- Asgari ücret ve diğer sabit ücretli vatandaşların herhangi bir vergi istisnasına tabi tutulmadığı bir ortamda çok yüksek kazançların elde edildiği sermaye piyasası araçlarının artan oranlı gelir vergisinden istisna tutulmasının vergi ve gelir adaletsizliğini artırdığı, yine jokeyler, jokey yamakları ve antrenörlere yapılan vergi istisnasının da gelir adaletsizliğini artırıcı rol oynadığı,

- Türkiye'nin finansal piyasalardaki sorunlarının vergi istisnaları ile çözülemeyecek kadar büyük olduğu, özellikle sermaye piyasalarında halka açık şirket sayısının azlığı ve finansal piyasalardaki derinliğin istenilen düzeyde olmamasının piyasa yapısının kırılgan olmasına yol açtığı, 1 Kasım 2015 seçimleri sonucunda güçlü bir iktidar ortaya çıkmasına rağmen borsadaki aşağı yönlü, dövizdeki yukarı yönlü hareketlerin bu duruma bir delil teşkil ettiği,

- Tasarının yeni getirilen vergi istisnası düzenlemelerini içermediği, söz konusu düzenlemelerin daha önce TBMM tarafından kabul edilerek kanunlaşmış hükümler olduğu, 26. Dönem milletvekili genel seçimleri dolayısıyla ortaya çıkan zaman kısıtı nedeniyle bu hükümlerin yalnızca süresinde düzenlemeye gidilmesinin makul karşılanması gerektiği, diğer yandan sermaye piyasası araçlarının vergilendirilmesinde stopaj usulü ya da beyanname usulünün benimsenmesine ilişkin tartışmaların büyük önem arz ettiği, ancak söz konusu vergi rejiminde yapılacak köklü bir değişikliğe finansal kesimin yılsonuna kadar olan sürede adapte olabilmemesinin çok zor olacağına da göz önünde bulundurulması gerektiği,

- Tasarıda süresi uzatılan vergi istisnalarına ilişkin hükümler değerlendirilirken geçmişe dönük bir bakış açısıyla değerlendirme yapmanın çok sağlıklı olmayacağı, zira söz konusu istisnalar ile vergiden vazgeçilen tutarların hesaplanmasında kullanılan vergi matrahlarının vergi istisnalarının mevcut olduğu bir sistemdeki finansal faaliyetlerden doğduğu, söz konusu istisnaların olmadığı bir durumda aynı miktarda finansal faaliyet olup olmayacağına bilinmeyeceği,

- Türkiye'nin sermaye açısından kıt bir ülke olduğu, ulusal tasarrufların halen istenilen düzeye çıkarılmadığı, bu ortamda vergi oranlarında yapılacak artışların da devletin borçlanma maliyetini artıracığı, bu nedenle gerekli reformların yapılarak tasarrufların istenilen düzeye çıkarılmasına ve yapısal sorunların çözülmesine kadarki sürede özellikle sermaye piyasalarında çeşitli vergi istisnalarının olmasının da kaçınılmaz bir durum olduğu, bu türden istisnaların çoğu gelişmekte olan ülkede geçici süreyle uygulandığı, ancak söz konusu istisnaların kalıcı olarak düzenlenmesinin doğru olmayacağı,

- 1/318 esas numaralı Tasarının 09/12/2015 tarihinde TBMM Başkanlığınca esas komisyon olarak Plan ve Bütçe Komisyonuna, tali komisyon olarak ise Adalet Komisyonuna havalesinin gerçekleştirildiği, aynı tarihte Adalet Komisyonunca Komisyonumuza yazılan bir yazı ile Tasarının Adalet Komisyonu gündemine alınmayacağına bildirildiği, dolayısı ile TBMM Başkanlığının havalesi doğrultusunda Tasarının Plan ve Bütçe Komisyonunca görüşülmesinin İçtüzük açısından doğru olduğu, şeklindeki görüş ve eleştirilerin ardından Hükümet adına yapılan tamamlayıcı açıklamalarda;

- Dışa açık ve dünyayla entegre bir ekonomik yapıyla yatırım ortamının daha da iyileştirilmesinin serbest piyasa ekonomisine dayalı ekonomik kalkınma anlayışının vazgeçilmez bir unsuru olduğu, Türkiye'nin büyüme stratejisinin makroekonomik istikrarın güçlendirilmesi, beşeri sermayenin geliştirilmesi ve işgücü piyasasının etkinleştirilmesi, teknoloji ve yenilik geliştirme kapasitesinin artırılması, fiziki altyapının güçlendirilmesi ve kurumsal kalitenin iyileştirilmesi şeklinde beş temel eksen üzerine oturtulduğu, Hükümetçe bu alanlarda reform faaliyetlerine önem verildiği,

- Gelecek dönemde vergi tabanını genişletmek suretiyle vergi gelirlerinin kalitesinin artırılmasının hedeflendiği, bunun yanında vergi mevzuatının sadeleştirilmesi çalışmalarına devam edileceği, bu kapsamda istisna, muafiyet ve indirimlerin kapsamlı bir analize tabi tutulacağı,

- Tüm Bakanlar Kurulu üyelerinin Tasarı hakkında ayrıntılı bir şekilde bilgilendirildiği, dolayısıyla Tasarının kurumların bilgisi dâhilinde olduğu, ayrıca aynı düzenlemelerin 24 üncü dönemde Plan ve Bütçe Komisyonuna havale edilen ancak kadük olan Gelir Vergisi Kanunu Tasarısının hazırlanması sürecinde Kalkınma Bakanlığı ve Hazine Müsteşarlığınca değerlendirildiği,

- Düzenleyici etki analizinin yapılmaması hususundaki eleştirilerin haklı olduğu, önceki yasama döneminde Maliye Bakanlığınca düzenleyici etki analizlerinin yapılmaya çalışıldığı, bu konuda teknik kapasitenin artırılmasına ilişkin çalışmalar yapılarak ileriki dönemde Tasarılar ile birlikte düzenleyici etki analizlerinin de TBMM'ye sunulmasına özen gösterileceği,

- 24 üncü dönemde Plan ve Bütçe Komisyonuna havale edilen ancak görüşülmeyerek kadük olan ve bu dönemde Bakanlar Kurulunca yenilenerek TBMM'ye sunulması planlanan Gelir Vergisi Kanunu Tasarısı ile mevcut Gelir ve Kurumlar Vergisi kanunlarının tek bir kanun altında birleştirilmesi sağlanarak vergi mevzuatında önemli bir reformun gerçekleştirileceği; Tasarı ile mevcut 193 sayılı Gelir Vergisi Kanununun geçici 67'nci maddesindeki düzenlemelerin diğer vergi istisnalarına ilişkin düzenlemeler ile birlikte ele alınarak kalıcı hüküm olarak düzenleneceği, ancak mevcut durumda süre kısıtı dolayısıyla geçici düzenlemenin süresinin uzatılması yoluna gidildiği,

- Sermaye üzerindeki vergilendirmeye ilişkin istisnalara yönelik vergi adaleti noktasında yapılan değerlendirmelerin yerinde olduğu, artan oranlı vergilendirmenin vergi adaleti açısından daha doğru bir uygulama olduğu, ancak ülkelerin vergi politikalarını belirlerken hayatın gerçekliğini de göz önünde bulundurarak kendi ihtiyaçlarına yönelik olarak düzenlemeler yaptığı, söz konusu düzenlemenin de bu çerçevede ele alınması gerektiği,

- Vergi istisnası uygulamasının çoğu ülke mevzuatında yer aldığı, ülkelerin belirli bir sosyal ve siyasal amaç doğrultusunda vergi istisnası düzenlemelerinde bulunmasının doğal olduğu, diğer yandan son 13 yılda düşük ve orta gelirli vatandaşlar ile esnafın vergi adaleti anlamında korunmasına yönelik birçok adım atıldığı, bu anlamda vergi adaletsizliğinin önlenmesine ilişkin yapılan çalışmaların göz ardı edilmemesi gerektiği,

ifade edilmiştir.

4. KOMİSYONUN MADDELER HAKKINDA KARARI

Tasarının geneli üzerindeki görüşmelerin ardından 1/318 esas numaralı Kanun Tasarısının maddelerinin görüşülmesine geçilmiştir.

Tasarı metni, aşağıdaki değişiklikler yapılmak suretiyle kabul edilmiştir.

Yeni Madde 1

6802 sayılı Gider Vergileri Kanununun 29 uncu maddesine, imalat sanayiinde faaliyet gösteren firmaların; çeşitli finansal kuruluşlardan kredi kullanmak suretiyle yaptıkları makine ve teçhizat yatırımları üzerindeki finansman maliyetlerinin kaldırılmasına, kapasitelerinin ve verimliliklerinin artırılmasına yönelik yeni makine ve teçhizat yatırımlarının teşvik edilmesi amacıyla 6948 sayılı Sanayi Sicili Kanununa göre verilen sanayi sicil belgesini haiz sanayi işletmelerinin, münhasıran imalat sanayiinde kullanmak üzere aldıkları makine ve teçhizatın finansmanı için kullandıkları krediler dolayısıyla lehe alınan paralardaki %5 banka ve sigorta muameleleri vergisinden istisna tutulmalarını öngören bir düzenlemenin “z” bendi olarak eklenmesine ilişkin bir hüküm, Tasarı metnine yeni 1’inci madde olarak eklenmiştir.

Madde 1

1’inci madde 2’nci madde olarak aynen kabul edilmiştir.

Madde 2

2’nci madde 3’üncü madde olarak aynen kabul edilmiştir.

Madde 3

3’üncü madde 4’üncü madde olarak aynen kabul edilmiştir.

Madde 4

4’üncü madde 5’inci madde olarak aynen kabul edilmiştir.

Yeni Madde 6

5510 sayılı Sosyal Sigortalar ve Genel Sağlık Sigortası Kanununun 4’üncü maddesinin birinci fıkrasının (a) ve (b) bendi kapsamında 2016 yılından önce bağlanmış gelir ve aylıklarla, 2016 yılında bağlanacak olan gelir ve aylık tutarlarına 100 TL seyyanen zam yapılmasını amaçlayan bir geçici hükmün 5510 sayılı Kanuna eklenmesini öngören bir düzenleme Tasarı metnine yeni 6’ncı madde olarak eklenmiştir.

Madde 5

5’inci madde 7’nci madde olarak aynen kabul edilmiştir.

Madde 6

Tasarının yürürlüğe ilişkin 6’ncı maddesi 8’inci madde olarak aynen kabul edilmiştir.

Madde 7

Tasarının yürütmeye ilişkin 7'nci maddesi 9'uncu madde olarak aynen kabul edilmiştir.

Ayrıca metnin tamamı kanun dili ve tekniği bakımından gözden geçirilmiş ve metinde redaksiyon mahiyetinde değişiklikler yapılmıştır. Bu kapsamda, Kanun yapım tekniğine uygunluğun sağlanması amacıyla Tasarının başlığı “*Bazı Kanunlarda Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun Tasarısı*” şeklinde redaksiyona tabi tutulmuştur.

5. ÖZEL SÖZCÜLER

İçtüzüğün 45'inci maddesi uyarınca Tasarının Genel Kuruldaki görüşmelerinde Komisyonumuzu temsil etmek üzere Adana Milletvekili Mehmet Şükrü ERDİNÇ, Antalya Milletvekili İbrahim AYDIN, Eskişehir Milletvekili Emine Nur GÜNAY, İstanbul Milletvekili Erkan KANDEMİR, Kocaeli Milletvekili Sami ÇAKIR ve Rize Milletvekili Hikmet AYAR özel sözcüler olarak seçilmiştir.

Başkan	Başkanvekili	Sözcü
<i>Süreyya Sadi Bilgiç</i> Isparta	<i>İbrahim Mustafa Turhan</i> İzmir	<i>Mehmet Şükrü Erdinç</i> Adana (Bu raporun özel sözcüsü)
Kâtip	Üye	Üye
<i>Emine Nur Günay</i> Eskişehir	<i>Bülent Kuşoğlu</i> Ankara	<i>İbrahim Aydın</i> Antalya (Bu raporun özel sözcüsü)
(Bu raporun özel sözcüsü)	(Muhalefet şerhi ektedir)	(Bu raporun özel sözcüsü)
Üye	Üye	Üye
<i>Mehmet Günel</i> Antalya	<i>Mustafa Savaş</i> Aydın	<i>Şahap Kavcıoğlu</i> Bayburt (Muhalefet şerhi ektedir)
(Muhalefet şerhi ektedir)	Üye	Üye
<i>Lale Karabıyık</i> Bursa	<i>Nursel Aydoğan</i> Diyarbakır	<i>Nimetullah Erdoğan</i> Diyarbakır (Muhalefet şerhi ektedir)
(Muhalefet şerhi ektedir)	(Muhalefet şerhi ektedir)	(Muhalefet şerhi ektedir)
Üye	Üye	Üye
<i>Ejder Açıkkapı</i> Elazığ	<i>İbrahim Aydemir</i> Erzurum	<i>Abdullah Nejat Koçer</i> Gaziantep
Üye	Üye	Üye
<i>Cemal Öztürk</i> Giresun	<i>Aykut Erdoğan</i> İstanbul	<i>Erkan Kandemir</i> İstanbul (Bu raporun özel sözcüsü)
	(Muhalefet şerhi ektedir)	(Bu raporun özel sözcüsü)

Üye <i>Garo Paylan</i> İstanbul (Muhalefet şerhi ektedir)	Üye <i>Bihlun Tamaylıgil</i> İstanbul (Muhalefet şerhi ektedir)	Üye <i>Şirin Ünal</i> İstanbul
Üye <i>Selin Sayek Böke</i> İzmir (Muhalefet şerhi ektedir)	Üye <i>Musa Çam</i> İzmir (Muhalefet şerhi ektedir)	Üye <i>Hamza Dağ</i> İzmir
Üye <i>Zekeriya Temizel</i> İzmir (Muhalefet şerhi ektedir)	Üye <i>Yusuf Selahattin Beyribey</i> Kars	Üye <i>Mikail Arslan</i> Kırşehir
Üye <i>Sami Çakır</i> Kocaeli (Bu raporun özel sözcüsü)	Üye <i>Ahmet Yıldırım</i> Muş (Muhalefet şerhi ektedir)	Üye <i>Ebubekir Gizligider</i> Nevşehir
Üye <i>Alpaslan Kavaklıoğlu</i> Niğde	Üye <i>Seyit Torun</i> Ordu (Muhalefet şerhi ektedir)	Üye <i>Hikmet Ayar</i> Rize (Bu raporun özel sözcüsü)
Üye <i>Erhan Usta</i> Samsun (Muhalefet şerhi ektedir)	Üye <i>Mehmet Habib Soluk</i> Sivas	Üye <i>Mehmet Ali Cevheri</i> Şanlıurfa
Üye <i>Yusuf Beyazıt</i> Tokat	Üye <i>Kadim Durmaz</i> Tokat (Muhalefet şerhi ektedir)	Üye <i>Salih Cora</i> Trabzon
	Üye <i>Faruk Çaturoğlu</i> Zonguldak	

MUHALEFET ŞERHİ

Maliye Bakanlığı'nca hazırlanan ve Başbakanlık tarafından TBMM'ne sevk edilen, Plan ve Bütçe Komisyonunda görüşülerek kabul edilen " Gelir Vergisi Kanunu ile Bazı Kanunlarda Değişiklik Yapılmasına dair Kanun Tasarısı" ile ilgili Cumhuriyet Halk Partisi Grubunun muhalefet ettiği konular aşağıda belirtilmiştir.

1. 193 Sayılı Gelir vergisi Kanununun geçici 67 maddesi ile " menkul kıymet ve diğer sermaye piyasası araçları ile mevduat faizleri, repo gelirleri ve katılım Bankalarından elde edilen kar paylarının vergilendirilmesini düzenleyen Geçici 67. Maddesinin süresi 31.12.2015 tarihi itibarıyla sona ermektedir.

Tasarı bu maddenin süresinin 31.12.2020 tarihine kadar uzatılmasını öngörmektedir.

Süresi 5 yıl daha uzatılacak olan Geçici 67. Madde ile " menkul kıymet ve diğer sermaye piyasası araçları ile mevduat faizleri, repo gelirleri ve katılım Bankalarından elde edilen kar payları geçici 67. Maddede düzenlenen istisnadan yararlanarak vergilendirme dışı tutulmuştur.

Maddenin plan ve bütçe komisyonunda görüşülmesi sırasında, bu istisna nedeni ile devletin almaktan vazgeçtiği vergi miktarı konusunda bilgi verilemediği gibi, uygulamanın sürdürüleceği 5 yıl içerisinde vazgeçilecek vergi konusunda da resmi bir bilgi edinilememiştir.

Oysa 5018 Sayılı Kamu Mali Yönetimi Ve Kontrol Kanununun 18. Maddesinin (c) bendi Vergi muafiyeti, istisnası ve indirimleri ile benzeri uygulamalar nedeniyle vazgeçilen kamu gelirleri cetvelinin, bütçeye ekleneceği hükmünü amirdir.

Bu durumda ulaşıldığı kadarıyla Devlet İç Borçlanma Senetlerinden (DİBS) birinci ve ikinci piyasadaki işlemlerin hacmine ulaşmaya ve buradan da vazgeçilen vergi konusunda tahmini bir rakama bulmaya çalışmak zorunda kaldık.

Nitekim, yapılan çok sınırlı bir araştırma bile, son 12 yıl içerisinde (2003-2015) 544,3 Milyar TL iç borç faiz ödemesi, 2. Piyasa DİBS işlemlerinden de yaklaşık 8.616.530 milyon liralık işlem hacmine ulaştık.

Bu rakamlara BİST yıllık işlem hacimleri dahil değil.

Buradan hareketle de yıllık 20 milyar liralık bir vergi potansiyelinden bahsedebileceğini düşünüyoruz.

Eğer geçici 67. maddede düzenlenen istisna yürürlükte olmasaydı, bu kazançlar üzerinden yılda 20 milyar lira dolayında vergi alınabilirdi.

Bu tahminleri, doğru olduğu iddiasında ısrar etmeden, bir olasılık olarak veriyoruz. Böylece Maliye Bakanlığımı, vergilendirilmeyen matrahın gerçek rakamını açıklama yükümlülüğünü yerine getirmeye çağırıyoruz.

Asgari ücretten bile vergi alınırken, yılda ortalama 20 milyar Liralık bir vergiden vazgeçilmektedir.

Bu istisnanın sağladığı yararın buna değdiğinin tartışılması gerekmektedir.

Bu nedenlerle, aynı istisnanın yeniden ve geçici olarak düzenlenmesi, istisnanın hangi koşullarda sona erdirileceği belirtilmeden sürenin 5 yıl uzatılması vergi adaleti ve sosyal adalet açısından kabul edilecek bu olay olarak görülemez.

2. 3065 sayılı katma değer vergisi Kanununun; " dahilde işleme ve geçici kabul rejimi kapsamında ihraç edilecek malların üretiminde kullanılacak girdilerin tecil ve terkin uygulaması kapsamında yurtdışından temin edilebilmesine imkan veren geçici 17. Maddesi,

Uygulamada çok önemli sorunlar yaratmış, kaçakçılıkların nedeni olmuş, bir çok soruşturmaya yol açmıştır.

Kaldı ki, maddenin uygulandığı son 10 yıldır TL'sinin göreceli olarak değerli, dövizin de ucuz olması nedeniyle, yurt içinden temin yerine sınavi üretimde kullanılan bir çok yarı mamul ve madde yurt dışından geçici ithal rejimi kapsamında ithal edilmiştir.

Bu durum ihraç edilen ürünlerdeki yerli üretim oranının düşmesine neden olmuş, ülkemizde yaratılan katma değer sürekli düşüş kaydetmiştir.

Yapılması gereken sınavi üretimde yerli oranının azalmasına neden olan geçici ihraç rejimi ile ithalatı sınırlandırmak, onun yerine geçici ithal rejimi ile getirilen aksamın yerli olarak üretilmesi için teşvik sistemi geliştirmek önemli olmaktadır.

Bu değerlendirmeler yapılmadan istisnanın uzatılmasını doğru bulmuyoruz.

3. Tasarının 4. Maddesi; 5275 sayılı Ceza ve Güvenlik Tedbirlerinin İnfazı Hakkında Kanunun geçici 4 üncü maddesinde değişiklik yaparak bu maddede düzenlenen koşulun 31.12.2020 tarihine kadar uzatılmasını önermektedir.

Böyle bir değişikliğin mali boyutu ve kamu harcama ya da gelirlerini ilgilendiren bir yönü varsa, Plan ve Bütçe Komisyonunda tali komisyon olarak görüşülmesi uygun olabilir. Ancak getirilen düzenlemenin Asli komisyon olarak Plan ve Bütçe Komisyonunda görüşülmesi söz konusu olamaz. Adalet Komisyonu bu konuda tali komisyon olarak yer almakla birlikte, konuyu görüşmemiş, Plan ve Bütçe Komisyonu uzman olmadığı bir alanda karar vermek zorunda kalmıştır. Konu hakkındaki değerlemenin uzman olmayan kişilerce yapılması ihtisas komisyonlarından beklenen yararı sağlayamaz. Bu nedenle tasarı metninin asıl komisyon olması gereken Adalet komisyonunda değerlendirilmeden Plan ve Bütçe Komisyonunda karara bağlanmasını uygun bulmuyoruz.

4. Hükümetle memur sendikaları arasında Ağustos 2015'te imzalanan ve 23 Ağustos 2015 tarihli Resmi Gazetede yayımlanan **Kamu Görevlilerinin Geneline ve Hizmet Kollarına Yönelik Mali ve Sosyal Haklara İlişkin 2016 ve 2017 Yıllarını Kapsayan 3. Dönem Toplu Sözleşme'nin** 42'nci maddesinde tazminatların emekli aylıklarına yansıtılmasına ilişkin oranlar artırılarak emekli aylıklarında seyyanen 100 lira artış sağlanmıştı.

Bu sözleşme hükümleri 1 Ocak 2016 tarihinde yürürlüğe girecek.

Ancak bu madde ile yapılan zam Eylül ayından itibaren memur (Emekli Sandığı) emeklilerine ödenmeye başlandı. Bunun değerlendirilmesine girmek istemiyoruz.

Tasarıya, komisyonda verilen önerge ile eklenen madde ile bu defa emekli sandığı dışındaki kurumlardan emekli aylığı alanlara da ayda 100,- TL seyyanen yapılan zam karşı değiliz.

Ancak emekli sandığı mensuplarının eylül 2015 tarihinden aldıkları bu zammın diğer emeklilere 1.1.2016 tarihinden itibaren verilecek olmasını eşitliğe ve adalete uygun olmadığını düşündüğümüzden uygun bulmuyoruz.

Tüm bu nedenlerle “Gelir Vergisi Kanunu ile Bazı Kanunlarda Değişiklik Yapılmasına dair Kanun Tasarısı”nın bu şekilde kanunlaşmasına karşı olduğumuzu bildiririz. 18.12.2015

Zekeriya Temizel

İzmir

Musa Çam

İzmir

Lale Karabıyık

Bursa

Bülent Kuşoğlu

Ankara

Selin Sayek Böke

İzmir

Seyit Torun

Ordu

Bihun Tamaylıgil

İstanbul

Aykut Erdoğan

İstanbul

Kadim Durmaz

Tokat

MUHALEFET ŞERHİ

15 Eylül 2014 tarihinde yapılan Bakanlar Kurulu sonrasında dönemin Hükümet Sözcüsü Bülent Arınç tarafından yapılan açıklamada “Başbakan Ahmet Davutoğlu’nun verdiği talimat kapsamında torba kanun olarak nitelendirilen çok maddeli yasaları artık Meclis’e getirmeyeceklerini” ifadesi kullanılmıştı. Fakat 15 Aralık 2015 tarihinde komisyonda görüşülen ‘Gelir Vergisi İle Bazı Kanunlarda Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun Tasarısı (1/318)’ bir torba yasa tasarısı kapsamında değerlendirilebilecek genişlikte bir kanun değişikliğine denk düşmektedir. Bu durum yapılan beyanlarla uygulamaların birbiri ile uyumadığını göstermekte ve akla bundan sonrasında dair torba kanun niteliğindeki çoklu yasa değişikliğinin devam edip etmeyeceği sorusunu getirmektedir.

Bu kanun tasarısı ile ilgili sıkıntı sadece bir beyanın yerine getirilmemesi değildir. Aynı zamanda usul ile ilgili de ciddi bir hataya düşülmüştür. Madde 4’te belirtilen ‘13/12/2004 tarihli ve 5275 sayılı Ceza ve Güvenlik Tedbirlerinin İnfazı Hakkında Kanunun geçici 4 üncü maddesinin birinci fıkrasında yer alan “31/12/2015” ibaresi “31/12/2017” şeklinde değiştirilmiştir’ ifadesinin yer aldığı değişiklik Adalet Komisyonunun alanın konusu olmasına rağmen, Plan Bütçe Komisyonunun gündemine gelmiş olması ciddi bir usul hatasıdır.

Kanun Tasarısı Hakkında Genel Değerlendirme

Hükümetin sıklıkla dile getirdiği “İç ve Dış Sermayeyi çok önemsiyoruz, sermayeyi küstürürsek, kaçırırsak ciddi problemler yaşarız” sözü önümüzde duran kriz için söylenmektedir. Fakat bu ve buna benzer söylemlerde gözden kaçan veya görmezden gelinen bir nokta vardır. Sermaye, kendi açısından çok önemli/vazgeçilmez bir unsur olan yatırımın çok üzerinde bir kazanç elde edemeyeceği hiçbir yere yatırım yapmaz. Yani amacı/ruhu/felsefesi kâr olan bir yapıdan söz etmekteyiz. Emeğin ucuzlaması, vergi muafiyet koşulları yaratmak bu amaca ulaşmanın en üst sıralarındadır. Gerek emeğin değerinin hak etmediği yerde olması konusunda gerekse vergi adaletsizliği konusunda AKP hükümetleri gerekli ortamı sermaye lehine yaratmıştır.

Hükümet programında ve sonrasında yayınladığı eylem planında vergi adaletsizliğini giderecek herhangi bir program olmayacağını sinyalleri yeterince vardır. Gelir dağılımının düzeltilmesinde uygulanabilecek en etkin politika vergilendirme aracıdır. Fakat mevcutta yürürlükte olan ve uygulanacak olan politikalarda verginin tabana yayılması konusu ise devam eden adaletsiz vergilendirmeyi daha da derinleştirecektir. Progresif bir gelir vergisi (zenginden daha yüksek oranda vergi almak), servetin vergilendirmeye tabi olması, yani servet vergisi, zenginlerin kullandıkları mallardaki KDV oranlarının yüksek tutulması gibi araçlarla eşitsizliklerin azaltılması mümkün olacaktır. Biz HDP olarak **verginin tabana yayılmasını değil tam tersine tavana yayılmasını** öneriyoruz.

Hükümetin uyguladığı yanlışlarla ilgili çarpıcı birkaç rakam verelim. İhracat oranları yılın ilk on ayında sürekli gerilemiştir. İlk yedi ayın verilerine göre 44 milyar dolar yabancı sermaye ülkeyi terk etmiştir. Merkez Bankası rezervleri altın dâhil 134,4 milyar dolardan 117,9 milyar dolara düşmüştür;

altın hariç 99,5 milyar dolara gerilemiştir. Kısa vadeli dış borç ise 128 milyar dolardır. Görüldüğü gibi merkez bankası rezervleri kısa vadeli borçları bile kapatamamaktadır.

Mevcut durumdan hiçbir şekilde reform sözü ile çıkılamayacağı, köklü bir sistem değişikliğine ihtiyaç olduğu ise gün gibi ortadadır. Hükümetin eylem planına baktığımızda böyle bir planlamanın yapılmadığı tam tersine eski düzeni destekleyecek planlamaların yapıldığı net bir şekilde görülmektedir. Kapıda görünür olan ve geldiğini bağırarak söyleyen ekonomik krizden en fazla Türkiye’de yaşayan yoksul halkın etkileneceği ortada iken hâlâ istikrar gibi sözlerin arkasına sığınmak ise tarihin affetmeyeceği bir gerçekliktir.

Yukarıda ifade edilen tespitlerden ve belirlemelerden dolayı, Gelir Vergisi İle Bazı Kanunlarda Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun Tasarısı (1/318)’na muhalefet ediyoruz.

Ahmet Yıldırım

Muş

Nursel Aydoğan

Diyarbakır

Garı Paylan

İstanbul

Nimetullah Erdoğan

Diyarbakır

MUHALEFET ŞERHİ

1/318 esas numaralı “*Gelir Vergisi Kanunu ile Bazı Kanunlarda Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun Tasarısı*” Komisyonumuzun 15/12/2015 tarihinde yaptığı 3’üncü birleşiminde görüşülmüş ve kabul edilmiştir.

1/318 esas numaralı “*Gelir Vergisi Kanunu ile Bazı Kanunlarda Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun Tasarısı*” Başkanlıkça 9/12/2015 tarihinde esas komisyon olarak Komisyonumuza, tali komisyon olarak da Adalet Komisyonuna havale edilmiştir.

Ancak, Adalet Komisyonu Tasarırı görüşmemiştir. Komisyonumuzun 15/12/2015 tarihinde yaptığı 3’üncü birleşiminde Tasarı görüşülmüş ve kabul edilmiştir.

Tasarının gerekçesi incelendiğinde, mevzuatımızda yer alan ve belirli bir süre uygulanmak üzere yürürlüğe konulan geçici maddelerin bir kısmının 31/12/2015’te sona eren uygulama sürelerinin uzatılması ihtiyacı doğduğu belirtilmektedir.

Bu çerçevede hazırlanan Tasarıyla, 193 sayılı Gelir Vergisi Kanununun geçici 67’nci ve geçici 68’inci maddelerinin 31/12/2015 olan uygulama süresinin 31/12/2020 tarihine kadar uzatılması; 3065 sayılı Katma Değer Vergisi Kanununun Geçici 17’nci ve 23’üncü maddelerinde yer alan 31/12/2015 tarihinin 31/12/2020 tarihine kadar, Geçici 31’inci maddesindeki tarihin ise 31/12/2017 tarihine kadar uzatılması öngörülmüştür.

Uzun süredir geçici maddeler kapsamında yapılan bu uygulamalara devam edilmek isteniyorsa bu maddeler geçici olmaktan çıkarılıp kalıcı maddeler haline getirilmelidir. Böylece belirsizlikler ortadan kaldırılacak ve ekonomideki aktörlere uzun vadeli bir bakış kazandırılacaktır. Bu kadar uzun süreli geçici madde uygulaması doğru değildir.

Komisyon çalışmaları esnasında iktidar milletvekilleri zaman darlığı nedeniyle bu maddelerin mevcut haliyle uygulanmasına devam edilmesinin en uygun yol olacağını ifade etmişlerdir. Bu konular sürenin bitimine bir ay kala getirilmemeli asgari bir yıl öncesinde kamuoyunda tartışmaya açılmalıdır.

Hükümet, bir yandan ortaya koyduğu politika dokümanları ve eylem planlarında istisna, muafiyet ve indirimli oran uygulamalarından vazgeçeceğini diyor, bir yandan da bu tür uygulamaları aynen devam ettiren kanun tasarıları getiriyor. Bu ciddi bir çelişkidir.

Örneğin, AKP hükümetinin 24. Dönemde açıkladığı eylem planlarından birisi olan “Kamu gelirlerinin Kalitesinin Artırılması Programı Eylem Planı”nda istisna ve muafiyetlerin envanterinin çıkarılması, etkinliğinin ölçülmesi, etkin olmayanlara ilişkin düzenleme yapılması hükmü yer almaktadır. Bu Kanun Tasarısı bu Eylem Planıyla çelişmektedir.

Yaygın istisna, muafiyet ve indirim uygulamaları vergiden kaçınma ve vergi kaçırma için uygun ortam oluşturmanın yanı sıra hem mükellef, hem de vergi idaresi açısından zorluklara ve ilave maliyetlere yol açmaktadır.

Öte yandan, Tasarının ilgili kurumlardan görüş alınmadan hazırlandığı görüşmeler sırasında anlaşılmıştır. Ayrıca, 5018 sayılı Kamu Mali Yönetimi ve Kontrol Kanunu ve Mevzuat Hazırlama Usul ve Esasları Hakkında Yönetmelik uyarınca yapılması öngörülen düzenleyici etki analizi de yapılmamıştır.

Bütün bunlar, Kanun Tasarısının iyi hazırlanmadan, kamu kurumlarıyla görüşülmeden, hükümet içinde ve kamuoyunda tartışılmadan alelacele TBMM’ye sevk edildiğini göstermektedir.

Ülkemizde vergi sistemi, genel olarak tüketim ve işlemler üzerinden alınan vergilerin ağırlıkta olduğu bir yapıdadır. Bu yapı 2000 yılı sonrası uygulanan makroekonomik programlar kapsamında yürütülen kamu açıklarının azaltılması politikası çerçevesinde giderek güçlenmiştir. Bu durum bir yandan bazı makroekonomik hedeflerimize ulaşmayı güçleştirirken, diğer yandan da vergi yükünün giderek daha adaletsiz dağıtılması sonucunu doğurmaktadır.

Vergi gelirlerimizin büyük ölçüde tüketim üzerinden alınması, yurt içi tasarrufların artırılması durumunda vergi gelirlerimizin düşmesi sonucunu doğuracaktır. O yüzden tüketimin yüksek, tasarrufun düşük olması vergi açısından daha istenen bir durum haline gelmektedir. Bu ise yatırım, üretim, büyüme hedefleriyle çelişmektedir.

Tüketim üzerinden alınan vergilere aşırı bağımlılıktan kurtulmak için sermaye kazançlarının daha fazla vergilendirilmesi gerekmektedir. Bu, hem vergi adaleti açısından bir zorunluluktur. Hem de makroekonomik ve kamu maliyesi açısından bir zorunluluktur.

Söz konusu Kanun Tasarısıyla bazı sermaye kazançlarının çok düşük veya hiç vergilendirilmemesi uygulaması sürdürülmektedir. Bu Milliyetçi Hareket Partisi açısından kabul edilecek bir durum değildir.

Menkul kıymetlerin vergilendirilmesinde stopajın nihai vergileme olması sistemi mevcut Kanun Tasarısıyla devam ettirilmektedir. Türkiye bu tür vergilerde yıllar öncesinde dahi beyan usulüne geçiş tartışabilmişken, beyan usulünün bugün hiç tartışılmaması Türkiye ekonomisinin kırılganlığının en önemli göstergesidir. Bugün, Hükümet ülkeye sermaye girişinde bir sorun olur diye stopaj uygulamasını bütün mahsurlarına rağmen sürdürmek istemektedir. Türkiye bu vergilerde bir an önce beyan usulüne geçmelidir. AKP Hükümeti reform yapmak istiyorsa önünde önemli bir fırsat vardır.

Tasarı çerçevesinde vazgeçilen vergilere ilişkin hiçbir bilgi yoktur. Gerekeceği bu tür bilgilere yer verilmediği gibi Komisyon da bütün ısrarlarımıza rağmen bu bilgiler verilmemiştir. Daha da vahimi bu tür bir hesabın Maliye Bakanlığında olmadığı anlaşılmıştır.

Tasarının üçüncü maddesiyle, dahilde işleme ve geçici kabul rejimi kapsamında ihraç edilecek malların üretiminde kullanılacak girdilerin tecil ve terkin uygulaması kapsamında yurt içinden temin edilebilmesine imkan veren Katma Değer Vergisi Kanununun 17’nci maddesinin uygulama süresi 31/12/2020 tarihine kadar uzatılmaktadır.

Dahilde işleme rejimi mutlaka düzeltilmesi gereken, suistimale açık, dış ticaret dengesini bozan bir sistemdir. Nitekim, Onuncu Kalkınma Planında, Orta Vadeli Programlarda, Yıllık Programlarda bu sistemin gözden geçirileceğine ilişkin hükümler defalarca yer almasına rağmen hiçbir değerlendirme yapmadan dahilde işleme rejiminin beş yıl daha uzatılması Hükümet açısından ciddi bir çelişkidir. “İthalata Olan Bağımlılığın Azaltılması Programı Eylem Planı”nın 51. maddesi ve en son açıklanan “64. Hükümet 2016 Yılı Eylem Planı”nın 148. maddesi dahilde işleme rejiminin gözden geçirilmesini öngörürken bu Kanun Tasarısı sistemi beş yıl daha uzatmaktadır.

Tasarının beşinci maddesiyle 5275 Sayılı Ceza ve Güvenlik Tedbirlerinin İnfazı Hakkında Kanunda değişiklik yapılması öngörülmektedir. Ancak görüşmeler sırasında, söz konusu Kanunun Komisyonumuzun görev alanıyla ilgili olmadığı ve bu konunun Komisyonumuzda görüşülmesinin İktisadiyeye uygun olmadığı, dolayısıyla söz konusu maddenin Tasarı metninden çıkarılarak Adalet Komisyonunca esas komisyon olarak görüşülmesinin yasama tekniği açısından daha doğru olacağı söylenmesine rağmen madde Komisyonunda görüşülmüş ve kabul edilmiştir.

Öte yandan; tasarıya iki yeni madde önergeyle eklenmiştir.

Bunlardan birincisi; 6802 sayılı Gider Vergileri Kanununun 29 uncu maddesine, imalat sanayiinde faaliyet gösteren firmaların; çeşitli finansal kuruluşlardan kredi kullanmak suretiyle yaptıkları makine ve teçhizat yatırımları üzerindeki finansman maliyetinin kaldırılması, kapasitelerini ve verimliliklerini arttırmalarına yönelik yeni makine ve teçhizat yatırımlarının teşvik edilmesi amacıyla 6948 sayılı Sanayi Sicili Kanununa göre verilen sanayi sicil belgesini haiz sanayi işletmelerinin, münhasıran imalat sanayiinde kullanmak üzere aldıkları makine ve teçhizatın finansmanı için kullandıkların krediler dolayısıyla lehe alınan paralardaki %5 banka ve sigorta muameleleri vergisinin istisna tutulmasını öngören bir düzenlemedir.

Tasarıya yeni eklenen ikinci madde ise; 5510 sayılı Sosyal Sigortalar ve Genel Sağlık Sigortası Kanununun 4'üncü maddesinin birinci fıkrasının (a) ve (b) bendi kapsamında 2016 yılından önce bağlanmış gelir ve aylıklarla, 2016 yılında bağlanacak olan gelir ve aylıklar tutarlarına 100 TL seyyanen zam yapılmasını amaçlayan bir geçici hükmün 5510 sayılı Kanuna eklenmesini öngören bir düzenlemedir.

Yeni eklenen bu iki maddeyi, Milliyetçi Hareket Partisi'nin seçim beyannamesinde de yer alan ve olumlu bulduğumuz hususlar olduğu için destekliyoruz. Ancak, gelir ve aylıklara yapılan aylık 100 liralık zammı yetersiz bulduğumuzu, bizim önerimizin emeklilerimize yılda iki kez asgari ücret tutarında tek defada yardım yapılması olduğunu da belirtmeliyiz. Özel sektörün imalat sanayiinde yatırım yapmasının önündeki bütün engellerin kaldırılması, daha yüksek teknoloji malların üretiminin sağlanması ülkemiz açısından son derece önemlidir.

Yukarıda açıklanan nedenlerden dolayı Kanun Tasarısına muhalif olduğumuzu bilgilerinize arz ederiz.

Erhan Usta
Samsun

Mehmet Günel
Antalya

HÜKÜMETİN TEKLİF ETTİĞİ METİN

**GELİR VERGİSİ KANUNU İLE BAZI
KANUNLARDA DEĞİŞİKLİK
YAPILMASINA DAİR KANUN TASARISI**

MADDE 1- 31/12/1960 tarihli ve 193 sayılı Gelir Vergisi Kanununun geçici 67 nci maddesinin ondokuzuncu fıkrasında yer alan “31.12.2015” ibaresi ile geçici 68 inci maddesinin birinci fıkrasında yer alan “31/12/2015” ibaresi “31/12/2020” şeklinde değiştirilmiştir.

MADDE 2- 25/10/1984 tarihli ve 3065 sayılı Katma Değer Vergisi Kanununun geçici 17 nci maddesinin birinci fıkrası ile geçici 23 üncü maddesinin birinci fıkrasında yer alan “31/12/2015” ibareleri “31/12/2020” şeklinde; geçici 31 inci maddesinin birinci fıkrasında yer alan “31/12/2015” ibaresi “31/12/2017” şeklinde değiştirilmiştir.

MADDE 3- 28/3/2001 tarihli ve 4632 sayılı Bireysel Emeklilik Tasarruf ve Yatırım Sistemi Kanununun geçici 1 inci maddesinin beşinci fıkrasında yer alan “31/12/2015” ibaresi “31/12/2017” şeklinde değiştirilmiştir.

MADDE 4- 13/12/2004 tarihli ve 5275 sayılı Ceza ve Güvenlik Tedbirlerinin İnfazı Hakkında Kanunun geçici 4 üncü maddesinin birinci fıkrasında yer alan “31/12/2015” ibaresi “31/12/2020” şeklinde değiştirilmiştir.

PLAN VE BÜTÇE KOMİSYONUNUN KABUL
ETTİĞİ METİN

**BAZI KANUNLARDA DEĞİŞİKLİK
YAPILMASINA DAİR KANUN TASARISI**

MADDE 1- 13/7/1956 tarihli ve 6802 sayılı Gider Vergileri Kanununun 29 uncu maddesinin birinci fıkrasına aşağıdaki bent eklenmiştir.

“z) 17/4/1957 tarihli ve 6948 sayılı Sanayi Sicili Kanununa göre sanayi sicil belgesini haiz sanayi işletmelerince münhasıran imalat sanayinde kullanılmak üzere alınan makine ve teçhizatın finansmanı için bu işletmeler tarafından kullanılan krediler dolayısıyla lehe alınan paralar (Bu bendin uygulanmasına ilişkin usul ve esaslar Maliye Bakanlığınca belirlenir.)”

MADDE 2- 31/12/1960 tarihli ve 193 sayılı Gelir Vergisi Kanununun geçici 67 nci maddesinin on dokuzuncu fıkrasında yer alan “31.12.2015” ibaresi ile geçici 68 inci maddesinin birinci fıkrasında yer alan “31/12/2015” ibaresi “31/12/2020” şeklinde değiştirilmiştir.

MADDE 3- 25/10/1984 tarihli ve 3065 sayılı Katma Değer Vergisi Kanununun geçici 17 nci maddesinin birinci fıkrası ile geçici 23 üncü maddesinin birinci fıkrasında yer alan “31/12/2015” ibareleri “31/12/2020” şeklinde; geçici 31 inci maddesinin birinci fıkrasında yer alan “31/12/2015” ibaresi “31/12/2017” şeklinde değiştirilmiştir.

MADDE 4- 28/3/2001 tarihli ve 4632 sayılı Bireysel Emeklilik Tasarruf ve Yatırım Sistemi Kanununun geçici 1 inci maddesinin beşinci fıkrasında yer alan “31/12/2015” ibaresi “31/12/2017” şeklinde değiştirilmiştir.

MADDE 5- 13/12/2004 tarihli ve 5275 sayılı Ceza ve Güvenlik Tedbirlerinin İnfazı Hakkında Kanunun geçici 4 üncü maddesinin birinci fıkrasında yer alan “31/12/2015” ibaresi “31/12/2020” şeklinde değiştirilmiştir.

MADDE 6- 31/5/2006 tarihli ve 5510 sayılı Sosyal Sigortalar ve Genel Sağlık Sigortası Kanununa aşağıdaki geçici madde eklenmiştir.

(Hükümetin Teklif Ettiği Metin)

(Plan ve Bütçe Komisyonunun
Kabul Ettiği Metin)

“GEÇİCİ MADDE 67 - 4 üncü maddenin
birinci fıkrasının (a) ve (b) bentleri kapsamındaki
sigortalı ve hak sahiplerine;

a) 2016 yılı başından önce bağlanmış gelir
ve aylıklar;

1) 2016 yılı Ocak ödeme döneminde
Kanunun 55 inci maddesinin ikinci fıkrasına
göre artırılır ve bu şekilde belirlenen gelir ve
aylıklar dosya bazında ödenmesi gereken miktar
esas alınmak kaydıyla 2016 yılı Ocak ödeme
döneminden geçerli olmak üzere 100 TL tutarında
ayrıca artırılır.

2) 2016 yılı Temmuz ödeme döneminden
geçerli olmak üzere, 55 inci maddeye göre
2016 yılı Temmuz ayı ödeme dönemine ait artış
oranında artırılarak ödenir.

b) 2016 yılında bağlanacak malullük, yaşlılık
veya ölüm aylıklarının 27 nci, 29 uncu, 33 üncü
ve geçici 2 nci maddelere göre 2016 yılı Ocak ayı
itibarıyla hesaplanan aylık tutarları, (a) bendinde
belirtilen şekilde artırılarak ödenir.

c) İş kazaları ile meslek hastalıkları
sigortasından hak kazanılan gelirlere esas günlük
kazanç hesabına giren;

1) Son takvim ayı 2016 yılının birinci
yarısına ait olanlara bağlanacak gelirler birinci
fıkranın (a) bendinin (1) numaralı alt bendine
göre,

2) Son takvim ayı 2016 yılının ikinci yarısına
ait olanlara bağlanacak gelirler sadece birinci
fıkranın (a) bendinin (2) numaralı alt bendine
göre,

artırılarak ödenir.

d) Birinci fıkranın (a) bendinin (1) numaralı
alt bendine göre yapılacak artış tutarı;

(Hükümetin Teklif Ettiği Metin)

(Plan ve Bütçe Komisyonunun
Kabul Ettiği Metin)

1) İş kazaları ve meslek hastalıkları sigortasından sürekli iş göremezlik geliri almakta olanlara, gelir bağlanmasına esas olan sürekli iş göremezlik derecesi oranında,

2) Ölüm dosyalarında hak sahiplerinin hisseleri oranında,

3) İş kazası veya meslek hastalığı sonucu meslekte kazanma gücünü %50 oranının altında kaybetmesi nedeniyle sürekli iş göremezlik geliri bağlanmış iken ölenlerden, ölümü iş kazası veya meslek hastalığına bağlı olmayanların hak sahiplerine, sigortalıya gelir bağlanmasına esas olan sürekli iş göremezlik derecesi üzerinden tespit edilen artış tutarı hak sahiplerinin hisseleri oranında,

4) Yabancı ülkelerle akdedilen sosyal güvenlik sözleşmeleri uyarınca kısmi gelir veya aylık alanlara, ülkemiz mevzuatına tabi olarak geçen prim ödeme gün sayılarının, sosyal güvenlik sözleşmesine göre nazara alınan toplam prim ödeme gün sayısına olan oranına göre, uygulanır.

e) Birinci fıkranın (a), (b) ve (c) bentlerinde belirtilen şekilde artırılan gelir ve aylıklar, 2016 yılında bu maddede belirtilen artışlar dışında 55 inci maddeye göre ayrıca artırılmaz.

MADDE 7- 13/6/2006 tarihli ve 5520 sayılı Kurumlar Vergisi Kanununun geçici 2 nci maddesinin birinci fıkrasında yer alan “31/12/2015” ibaresi “31/12/2020” şeklinde değiştirilmiştir.

MADDE 5- 13/6/2006 tarihli ve 5520 sayılı Kurumlar Vergisi Kanununun geçici 2 nci maddesinin birinci fıkrasında yer alan “31/12/2015” ibaresi “31/12/2020” şeklinde değiştirilmiştir.

(Hükümetin Teklif Ettiği Metin)

(Plan ve Bütçe Komisyonunun
Kabul Ettiği Metin)

MADDE 6- Bu Kanun hükümleri 1/1/2016 tarihinde yürürlüğe girer.

MADDE 8- Bu Kanun 1/1/2016 tarihinde yürürlüğe girer.

MADDE 7- Bu Kanun hükümlerini Bakanlar Kurulu yürütür.

MADDE 9- Bu Kanun hükümlerini Bakanlar Kurulu yürütür.

Ahmet Davutoğlu

Başbakan

Başbakan Yardımcısı

N. Kurtulmuş

Başbakan Yardımcısı

Y. T. Türkeş

Aile ve Sosyal Politikalar Bakanı

S. Ramazanoğlu

Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanı

S. Soylu

Ekonomi Bakanı

M. Elitaş

Gıda, Tarım ve Hayvancılık Bakanı

F. Çelik

Kalkınma Bakanı

C. Yılmaz

Milli Eğitim Bakanı

N. Avcı

Sağlık Bakanı

M. Müezzinoğlu

Başbakan Yardımcısı

M. Şimşek

Başbakan Yardımcısı

L. Elvan

Avrupa Birliği Bakanı V.

C. Yılmaz

Çevre ve Şehircilik Bakanı

F. G. Sarı

Enerji ve Tabii Kaynaklar Bakanı

B. Albayrak

Gümrük ve Ticaret Bakanı

B. Tüfenkci

Kültür ve Turizm Bakanı

M. Ünal

Milli Savunma Bakanı

İ. Yılmaz

Ulaştırma, Denizcilik ve Haberleşme Bakanı

B. Yıldırım

Başbakan Yardımcısı

Y. Akdoğan

Adalet Bakanı

B. Bozdağ

Bilim, Sanayi ve Teknoloji Bakanı

F. Işık

Dışişleri Bakanı

M. Çavuşoğlu

Gençlik ve Spor Bakanı

A. Ç. Kılıç

İçişleri Bakanı

E. Ala

Maliye Bakanı

N. Ağbal

Orman ve Su İşleri Bakanı

V. Eroğlu

